

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastaan myöntävästi, onko kehoitus, jolla aikaisemman merkin haltija vaatii ennen oikeudenkäynnin aloittamista myöhemmän merkin haltijaa lopettamaan merkin käytön ja sitoutumaan maksamaan sopimussakon, mikäli sopimusta rikotaan, direktiivin 2008/95/EY 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä asetuksen (EY) N:o 207/2009 54 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 111 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun käytön sallimisen poissulkevaa menettelyä?
- 3) Lasketaanko direktiivin 2008/95/EY 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 207/2009 54 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 111 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viiden vuoden sallimisajanjakso siinä tapauksessa, että asia on saatettu tuomioistuimen käsiteltäväksi, kanteen nostamisesta tuomioistuimessa vai siitä, kun vastaaja saa kanteen tiedoksi? Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, että vastapuolen tiedoksisaanti kanteesta viivästyy aikaisemman tavaramerkin haltijan syystä yli viiden vuoden määräajan?
- 4) Sisältääkö direktiivin 2008/95/EY 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä asetuksen (EY) N:o 207/2009 54 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 111 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rajoitus kieltokanteiden lisäksi myös mahdolliset tavaramerkki-oikeudelliset seurauskanteet, jotka koskevat vahingonkorvausta, tietojen antamista ja hävittämistä?

(¹) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY (EUVL 2008, L 299, s. 25).

(²) Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Midden-Nederland (Alankomaat) on esittänyt 29.9.2020 –
ZK, JM:n seuraajana BMA Nederland BV:n konkurssipesän selvittäjä v. BMA Braunschweigische
Maschinenbauanstalt AG; väliintulijana Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland**

(Asia C-498/20)

(2020/C 443/14)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Midden-Nederland

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ZK, JM:n seuraajana BMA Nederland BV:n konkurssipesän selvittäjä

Vastaaja: BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

Väliintulija: Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a. Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 (¹) (uudelleenlaadittu) (jäljempänä Bryssel Ia -asetus) 7 artiklan 2 alakohtaan sisältyvää käsitettä ”paikkakunta, missä vahinko sattui” tulkittava siten, että ”paikka, jossa vahingon aiheuttanut kausaaliyhteydessä oleva tapahtuma sattui”, (Handlungsort) on yhtiön sellainen toimipaikka, jossa yhtiön velkojilla ei ole mahdollisuutta saada saataviaan perityksi, jos tämä johtuu siitä, että kyseisen yhtiön emoyhtiön emoyhtiö on laiminlyönyt huolenpitovelvollisuutensa kyseisiä velkojia kohtaan?
- b. Onko Bryssel Ia -asetuksen 7 artiklan 2 alakohtaan sisältyvää käsitettä ”paikkakunta, missä vahinko sattui” tulkittava siten, että ”paikkakunta, jossa vahinko on ilmennyt” (Erfolgsort) on yhtiön sellainen toimipaikka, jossa yhtiön velkojilla ei ole mahdollisuutta saada saataviaan perityksi, jos tämä johtuu siitä, että kyseisen yhtiön emoyhtiön emoyhtiö on laiminlyönyt huolenpitovelvollisuutensa kyseisiä velkojia kohtaan?
- c. Edellyttääkö yhtiön sen toimipaikan tuomioistuimen toimivaltaisuus, jossa mahdollisuutta saatavien perimiseen ei ole, erityisiä olosuhteita, ja jos näin on, mitä nämä olosuhteet ovat?

- d. Onko Bryssel Ia -asetuksen 7 artiklan 2 alakohdan mukaisen toimivaltaisen tuomioistuimen määrittämisen kannalta merkitystä sillä, että sen yhtiön alankomaalainen selvittäjä, jonka velkojien saatavat eivät ole perittävässä, on lakisääteisen pesänhoitotehtävänsä yhteydessä nostanut sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan kanteen kaikkien velkojien hyväksi (mutta ei niiden nimissä)? Tällainen kanne merkitsee sitä, että kunkin velkojan yksittäistä asemaa ei ole aihetta tutkia ja että kolmas taho, jota vastaan kanne on nostettu, ei voi esittää puolustukseen selvittäjää vastaan kaikkia väitteitä, joita se voisi mahdollisesti esittää tiettyjä yksittäisiä velkojia vastaan.
- e. Onko Bryssel Ia -asetuksen 7 artiklan 2 alakohdan mukaisen toimivaltaisen tuomioistuimen määrittämisen kannalta merkitystä sillä, että osalla velkojista, joiden hyväksi selvittäjä nostaa kanteen, kotipaikka on Euroopan unionin alueen ulkopuolella?
- 2) Onko ensimmäiseen kysymykseen vastattava toisin, jos kanteen on nostanut säätiö, jonka tarkoituksena on valvoa ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettujen vahinkoa kärsineiden velkojien yhteisiä etuja? Tällaisen ryhmäkanteen tapauksessa menettelyssä ei vahvisteta a) edellä tarkoitettujen velkojien kotipaikkoja, b) yksittäisten velkojien yhtiöltä olevien saatavien muodostumiseen liittyviä erityisiä olosuhteita eikä c) edellä tarkoitettujen huolenpitovelvollisuuden olemassaoloa ja laiminlyöntiä yksittäisten velkojien osalta.
- 3) Onko Bryssel Ia -asetuksen 8 artiklan 2 alakohtaa tulkittava siten, että jos tuomioistuin, jossa alkuperäinen kanne on vireillä, peruuttaa päätöksensä, jonka mukaan se on toimivaltainen käsittelemään kanteen, se jää automaattisesti vaille toimivaltaa myös väliintulijan esittämien vaatimusten osalta?
- 4) a) Onko sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista 11.7.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007⁽¹⁾ (jäljempänä Rooma II -asetus) 4 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että paikka, ”jossa vahinko aiheutuu”, on sen yhtiön toimipaikka, jolta ei ole mahdollista saada korvausta vahingosta, joka yhtiön velkojille on edellä mainitun huolenpitovelvollisuuden laiminlyönnin johdosta aiheutunut?
- b) Onko tätä paikkaa määritettäessä merkitystä sillä, että kanteen on nostanut selvittäjä suorittaessaan lakisääteistä pesänhoitotehtävänsä ja toimiessaan kaikkien velkojien hyväksi (mutta ei niiden nimissä) niiden yhteisen edun valvojana?
- c) Onko tätä paikkaa määritettäessä merkitystä sillä, että osalla velkojista on kotipaikka Euroopan unionin alueen ulkopuolella?
- d) Onko se, että konkurssissa olevan alankomaalaisen yhtiön ja sen emoyhtiön emoyhtiön välillä oli rahoitus-sopimuksia, joissa oikeuspaikaksi määrättiin saksalaiset tuomioistuimet ja sovellettavaksi oikeudeksi Saksan oikeus, sellainen seikka, jonka johdosta BMA AG:n väitetyn vahingonkorvausvastuun perustava tapahtuma liittyy Rooma II -asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla selvästi läheisemmin johonkin muuhun maahan kuin Alankomaihin?

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2007, L 199, s. 40.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Noord-Holland (Alankomaat) on esittänyt 13.10.2020 –
P v. Swiss International Air Lines AG**

(Asia C-512/20)

(2020/C 443/15)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Noord-Holland